

Линеарни статистички модели Стратегија моделирања

До сада је обрађено:

Дијагностика: провера претпоставки (константност дисперзије, линеарност, нормалност, аутлајери, утицајне тачке, серијска корелација, колинеарност)

Трансформација: зависне променљиве (Бокс-Кокс) и независних променљивих (полиноми и сплајнови)

Избор променљивих: на основу тестирања и на основу критеријума

Препорука је да се поступак анализе спроводина у следећем редоследу:

дијагностика \Rightarrow трансформације \Rightarrow избор променљивих \Rightarrow дијагностика

али није неопходно. Регресија је потрага за структуром која одговара подацима и не постоје стриктна правила како би је требало извршити. Увек постоји могућност неочекиване структуре у подацима. Због тога и не постоји могућност прављења програма који би извршио читаву анализу одједном.

Није добро радити превише анализе. Што више покушавамо да трансформишемо и пермутујемо податке, то ће они дати боље прилагођене моделе. Међутим, добра прилагођеност модела подацима не гарантује добро предвиђање или да модел добро репрезентује жељену популацију. Свакако треба избегавати компликоване моделе и, уколико постоји могућност, проверити добијени модел на новим подацима.

Анализа података није аутоматски процес и садржи лични печат, у избору методологије, коришћењу одређеног софтвера и интерпретацији резултата, оног ко спроводи анализу. Такође, истим подацима могу одговорати различити модели, па се и закључци могу разликовати и квантитативно и квалитативно. Пожељно је, уколико постоји могућност, посматрати још неку независну анализу истих података.